

Vi var meget næsvis, indsendt af Ole Sørensen, Aalborg

Far i underligt tøj

Fra far og mors soveværelse var der en dør til højre til badeværelset og på den anden side af deres senge til venstre var døren ind til Ivers og mit soveværelse – dvs. et lille kammer med skråvæg og tagvindue og en køjeseng.

En aften vågnede jeg ved, at der var lys i far og mors soveværelse – og der stod far, der som manufakturhandler normalt var meget nobelt klædt – i lys cottoncoat og med KASKET – og mor var bekymret kunne jeg se og høre -

da jeg blev ældre, fandt jeg ud af eller fik fortalt, hvad det var der foregik – far var med i en våbenmodtagelse gruppe – og når BBC sendte hilsen til "tante Gerda" skulle far og lærer Høholt og dyrlæge Rahbeck og uddeler Rasmussen og Aksel Riise og ?? ud på marken ovenfor byen og modtage våben der blev nedkastet med faldskærme fra en engelsk flyver.

Når modtagelsen var gennemført blev alle containere og faldskærme bragt ned til en gårdejer på marken mellem Nr. og Sdr. Kongerslev, og det hele blev gemt under halmen i hans lade. En dag kom så en produkthandler i en lastbil med gasgenerator der var læsset med gamle landbrugsredskaber og så blev containerne stuvet ind under læsset og kørt til Ålborg til frihedskæmperne derinde. De var sgu modige de gamle kæmper.

Når de havde været afsted skulle de give et eller andet tegn på at de var kommet vel hjem, som Aksel Riise så gik rundt og kontrollerede – for det var alle for én og én for alle – hvis én var taget var alle i gruppen i fare. Fars tegn var en lille bordflagstang som blev sat i vinduet med flaget på hel.

Det var nær gået galt - under sådan en våbenmodtagelse blev en af faldskærmene kastet enten for tidligt eller for sent – i hvert fald landede den ikke sammen med de andre, men endte på den anden side af vejen til Nr. Kongerslev hvor en eller anden idiot meldte til tyskerne, at han havde fundet den. Så vidste tyskerne at en modtagegruppe opererede på egnen.

Gestapo kom til Kongerslev. Jeg kan huske vi var både imponerede og lidt bange for de alvorlige og meget lidt venlige mænd i deres sorte uniformer med kasketter med dødningehoveder på.

Der var panik på – for ingen vidste om der i den container kunne være noget der afslørede hvem der var med i modtagegruppen.

Far opførte sig pludselig underligt – han arbejdede i haven iført kedeldragt – jaamen den fine mand - men det var fordi at hvis gestapo pludselig skulle komme drønende, så ville han smutte ud oppe bagerst i haven gennem et par løse rafter i hegnet – igennem dyrlægens have – gennem hegnet til brugsens have og så over til Svendsens snedkerværksted – har jeg fået fortalt. Godt det ikke blev aktuelt – planen var temmelig naiv.

Dyrlægen var mere snu – han besøgte en søster i Svellig og uddeler Rasmussen var bortrejst til FDB møde i København og lærer Høholt var borte fra skolen på grund af et halsonde.

Efter krigen fandt Iver og jeg ud af at bagvæggen i skotøjskabet under tagvinduet i vores værelse kunne åbnes og inde bagved i skunken var der en lille hule – her var det fars ide at han kunne gemme sig, hvis DE skulle komme uventet for at hente ham – ak ja -

--

Venlig hilsen
Ole Sørensen
Spicavej 6
9200 Aalborg